

GÖYƏRÇİN

ISSN-0207-4710
2012-ci il

95
G-85

1

Hekayə

Nağıl

Seir
Əmiri adına
Respublika Uşaq
KITABXANASI
Inv. № 410892.

RAFİQ YUSİFOĞLU

GÖRƏSƏN NƏYƏ GÖRƏ

Mən səmaya baxıram,
Oy, nə qədər bulud var?
Görəsən nəyə görə
Dolur qara buludlar?

Hey tutulub-açılır
Nə üçün göyün üzü?
Nə üçün quşlar uçur,
Niyə balıqlar üzür?

Elə bil ki, çəməndə
Yağış xalı toxuyur.
Görəsən nəyə görə
Bülbül nəgmə oxuyur?

Nəyə görə göbələk
Başına tutub çətir?
Niyə çiçək çəməndə,
Ağac meşədə bitir?

Niyə böcəklər uçur,
Niyə çiçəklər açır?
Niyə ay solğun ziya,
Günəş odlu nur saçır?

Görəsən nəyə görə
Yarpaq açılır, solur?
Görəsən nəyə görə
Dünya boşalır, dolur?

Görəsən nəyə görə
Göydə çaxır şimşəklər?
Görəsən nəyə görə
Əsir soyuq küləklər?

Gecə səmaya baxdım,
Göylər çiçək-çiçəkdi.
Görən bu qədər ulduz
Kimə, nəyə gerekdi?

Nə üçün aran isti,
Yaylaq isə sərin?
Nə üçün dağlar uca,
Dərələrsə dərin?

Görəsən nəyə görə
Çaylar dənizə axır?
Dünya bir möcüzədi,
Başımdan tüstü qalxır.

Cavabını gözləyən
Gör nə qədər sual var...
Məni rahat buraxmır
Bu cavabsız suallar...

ÜZƏN ADALAR

Batabatın qoynunda
İki üzən ada var.
Səhər ayrılır, axşam
Birləşir bu adalar.

Qaranlıqdan çəkinib,
Dəcəlliyi atırlar.
Gecələr bir-biriylə
Qucaqlaşır yatırlar...

ÜZÜ DAĞLARA SARI

Yamanca xatırladır
Sıra dağlar hasarı.
Maşınımız şütüyür
Üzü dağlara sarı.
Geri dönməyim gəlmir,
Məni dağlara sarı!
Bu Şahbuz, o Kolanı,
Bu Vayxır, o Biçənək.
Tanrı özü yar olsun

Buranı yurd seçənə!
Yemşən çiçəklərinin
Ətri dörd yanı tutub.
Sanki örtüb başına
Dağlar bəyaz buludu.
Çiçəklərin, güllərin
Neçə cürə rəngi var.
Batabat yaylağında
Gözəllik çələngi var...

ZOR BULAQ

Dağ başında qara bax,
Çalma kimi ağarır.
Dağ döşündəki çeşmə
Gəl-gəl deyir, çağırır.

Gecə-gündüz çağlayır,
Bu necə gur bulaqdı!
Adı da Zor bulaqdı,
Özü də zor bulaqdı!

Dağlar, düzlər məst olub
Bu bulağın payından.
İllərcə axıb, axıb,
Göl yaranıb suyundan.

BATABATDA

Günəş dağda bathabatda,
Qəlbim əsir Batabatda...

Elə bil gün zərrelənir,
Ayna gölə zər ələnir.

Şəfəq saçır hər damla su,
Nurdur onun hər damlası.

Dağın otu, çölün gülü,
İçim gülür, çölüm gülür.

Sanki batmışam mən zərə,
Könül açır bu mənzərə...

Gözlərimə getmir çimir,
Bu göldə Günəş, Ay çimir...

Naxçıvan, 26.06.2011

MALEK

Danimarka nağılı

Bir kişinin üç oğlu var idi. Böyüyün adı Poul, ortancılın adı Pedr, kiçiyin adı isə Malek idi. Böyük oğlanlar bacarıqlı idilər. Kiçiyin isə əlindən heç nə gəlmirdi.

Bir gün böyük oğlanlar atalarından icazə alıb işləməyə getdilər. Malek də getmək istədiyini bildirdi. Belə qardaşları olduğu üçün xəcalət çəkən Poul və Pedr Maleki özləri ilə aparmaq istəmədilər. Ancaq kiçik qardaş da onlara qoşulub getdi.

Onlar bir kralın sarayına gəldilər. Kral böyük qardaşlara yaxşı iş verdi. Kiçiyə isə tapşırırdı ki, atlara baxsın.

Kiçik qardaş yaxşı işlədiyi üçün hörmət qazandı. Bu, böyük qardaşları narahat elədi. Onlar kralın yanına gedib dedilər ki, bəs Malek lovğalanır ki, kral göndərsə, gedib adamyeyənlərin hər gün yun verən qoyununu gətirərəm.

Kral Malekə əmr etdi ki, gedib adamyeyənlərin qoyununu gətirməsən, boynun vurulacaq. Malek göz yaşı tökə-tökə getdi. Üzüb adamyeyənlər yaşayan adaya getdi. Gizlincə qoyunu götürüb suya çəkdi. Adamyeyən onun dalınca düşdü. Ancaq üzə bilmədiyi üçün kənardan oğlanı hədələdi.

Malekin qoyunu gətirməsi onun hörmətini qaldırdı. Qardaşlar isə fikirləşdilər ki, nə yolla olur-olsun, Maleki başımızdan rədd eləməliyik.

Onlar krala dedilər ki, Malek öyünür ki, məni göndərsələr gedib adamyeyənlərin

sehrli çırağını gətirərəm.

Kral onu çağıraraq dedi:

-Düz deyirlərmi gedib adamyeyənlərin sehrli çırağını gətirə bilərsən?

Malek and-aman elədi ki, belə söz deməyib. Kral isə ondan əl çəkmədi:

-Ya sehrli çırağı gətirməlisən, ya da sənin boynun vurulacaq.

Malek çar-naçar yola düşdü. Özü ilə bir kisə duz da götürdü. Yenə də gecə gizlincə üzüb adamyeyənlər yaşayan adaya getdi.

Gördü ki, adamyeyənin arvadı xörək bişirir. Onun başı qarışanda oğlan duzun hamısını xörəyin içinə tökdü.

Adamyeyənin arvadı xörəyin dadına baxanda çırağı götürüb getdi ki, su gətirsin. O, sahilə çatanda Malek qəflətən qadının əlindən çırağı qapıb, özünü deryaya vurdu. Adamyeyənlər nə qədər qışqırıb oğlanı hədələsələr də o, geri qayıtmadı.

Malekin çırağı gətirməsi kralı çox sevindirdi. Qardaşlar isə bərk narahat oldular. Onlar kralın başını doldurdular ki, bəs Maleki göndər, gedib adamyeyənlərin səsi çox gur olan fitini də gətirsin.

Kiçik qardaş yenə nə qədər yalvar-yaxar elədisə də, kral sözündən dönmədi:

-Əgər sehrli fiti də gətirsən, qızımı sənə verəcəyəm, mənim varisim olacaqsan. Yox, gətirməsən, özünü ölmüş bil.

Malek yenə çar-naçar üzüb adaya getdi. Fiti götürəndə o, elə səs saldı ki, adamyeyənlər oğlanı tutdular. Onu bir qəfəsə sa-

lib çoxlu qaz yedirdilər ki, kökəlsin, sonra onu yesinlər.

Adamyeyən tarlaya işə getdi. Arvadına tapşırırdı ki, oğlanı kəsib ətindən yemək hazırlayarsan. Ət hazır olanda fiti çalıb məni çağırarsan.

Adamyeyən Malekə dedi ki, gir bu sobanın içinə. Malek dedi ki, əvvəlcə siz girin baxım, sonra mən girərəm.

Qarı sobaya girən kimi Malek onun qapısını bağladı və fiti götürüb dənizin sahilinə qaçdı. Adamyeyən fitin səsini eşidirdi, ancaq elə bilirdi ki, arvadı onu yeməyə çağırır. O qayıdıb gəlincə oğlan üzüb dənizin ortasına getmişdi. Üzməyi bacarmayan adamyeyən isə sahilə o başa-bu başa qaçıb oğlanı hədələyirdi.

Malek sehrli fiti krala verdi. Kral da öz vədinə əməl etdi. Toy edib qızını Malekə ərə verdi. Paxıl qardaşlar isə yana-yana qaldılar.

Tərcümə edib işləyəni: R.Əliyev

 Rəssam
Aytən

